

HARMOS NOÉMI

1984

*Nehezebbek a hajnali léptek
és megrövidülnek az esti mondatok.
Cigarettdát sodor, rágyújt, kifúj, beszív.
A sípoló tüdőben beteg szólalomok.*

*Vár. Hétfőnben számolja
a befagyott időt, közben kávéf főz,
altatónak az utcát járja, ha
nem mar eléggé a pálinkagőz.*

*Néba magához is elfelejt beszélni.
Hipóba mártott szótlansággal kel fel,
cigarettdát sodor, rágyújt, kifúj, beszív:
az érzéstelenítés hatásos ellenszer.*

*De minden este színekkel álmodik.
Ha figyelne bárki, látná, hogy nevet.
Ő maga az egyágynyi örök változó,
szabálytalanságba szökött hibás egyed.*

*Néhány színt eltett a zsebébe egyszer,
más lett az utca, mások a fények.
Cigarettdát sodor, rágyújt, kifúj, beszív,
mégis pillanatokká olvadtak az évek.*

*A legszebb pillanatot Tavasznak nevezte
és minden este újraszótte gyorsan,
hogy akkor is ott legyen, mikor a szürke utcán
mások nyomában lépked a sáros hóban.*

HARMOS NOÉMI (1988) a Szegedi Tudományegyetem magyar szakos bölcsészhallgatója.